

Arrest

nr. 336 880 van 28 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. LYS**
 Berckmansstraat 89
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEKERF *loco* advocaat M. LYS en in het bijzijn van de (vervangende) voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 10 mei 2024 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 14 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 23 mei 2024 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan wegens verzoeksters minderjarigheid.

1.3. Op 24 januari 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 27 januari 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/05/2024

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 2 december 2024 van 14u13 tot 17u10 in het bijzijn van een tolk Somalisch. Uw voogd, mevrouw H., en uw raadsman, meester Swerts loco meester Lys, waren aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben, geboren te zijn op [...] december 2010 en tot de Dabarre clan te behoren. U bent afkomstig uit het dorp Misra in het district Dinsoor van de provincie Bay. U woonde daar met uw ouders, uw zeven broers en uw twee zussen. Uw gezin leefde van de landbouw.

Op de dag van uw vertrek liet Alshabaab aan uw vader weten dat hij u en uw broer A. naar hen moest brengen. Alshabaab neemt namelijk iedereen mee vanaf ze twaalf of dertien jaar oud zijn. Ze wilden dat u trouwde met een lid van Alshabaab en dat uw broer bij hen aansloot om te vechten. Uw vader zei dat hij jullie de volgende dag zou brengen en diezelfde avond vertrokken jullie. U ging in maart 2024 met uw broer naar uw tante H. die in Kenia woont. Vandaar reisde u verder naar Europa.

U kwam aan in België op 10 mei 2024 en diende op 14 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw paternale tante I.I.M. (...) en uw paternale ooms, M.M.I. (...), Y.M.I. (...) en A.M.I. (...) zijn sinds lange tijd in België. Ook de halfzus van uw vader, S., woont in België. U woont bij uw oom M.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

Om te beginnen zijn uw verklaringen over uw asielmotieven inconsistent. Zo verklaarde u bij uw aankomst in België dat Alshabaab langs de koranschool kwam om de namen te noteren van kinderen vanaf twaalf om hen vervolgens mee te nemen. Uw neef dreigde zo meegenomen te worden door Alshabaab. Toen hij wegliep werden uw oom en tante door Alshabaab opgepakt. Daarop besloot uw vader op een nacht dat u en uw broer moesten vluchten (fiche Minteh, p. 5).

Bij de DVZ verklaarde u dat Alshabaab u wilden uithuwelijken en uw broer wilden rekruteren, u vermeldde niets over uw neef (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd om uw asielmotieven uit de doeken te doen, verklaarde u dat Alshabaab meisjes meeneemt om te trouwen en jongens om te leren schieten. Gevraagd of ze de ook met u van plan waren, antwoordde u van niet, maar dat ze wel de buurmeisjes zouden meenemen (CGVS, p. 12). Pas toen u daarna opnieuw gevraagd werd of u zelf een risico liep om meegenomen te worden door Alshabaab, antwoordde u dat ze aan uw vader vroegen om u en uw broer te brengen. Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de

geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Bovendien moet worden opgemerkt dat u, toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen over uw neef en zijn ouders, enkel antwoordde dat dat niet klopt (CGVS, p. 14). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan de tegenstrijdigheden niet uitklaren. Dat u er niet in slaagde om coherente en consistente verklaringen af te leggen over de redenen waarom u uw land ontvluchtte, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder is het opmerkelijk dat uw vader u en uw broer zou wegsturen en hij samen met uw moeder en de rest van het gezin in uw dorp bleef wonen (CGVS, p. 7). Uw vader moet immers toch geweten hebben dat hij zichzelf en de rest van het gezin in gevaar bracht door het negeren van de orders van Alshabaab. U zegt bovendien zelf dat vaders niet zo maar kunnen weigeren om hun kinderen af te geven omdat ze dan worden opgepakt (CGVS, p. 13). Het gedrag van uw vader doet dan ook verdere twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarbij wordt opgemerkt dat uw broer I. rond de elf à twaalf jaar oud zou zijn geweest bij uw aankomst in België en hij achterbleef bij uw gezin in Somalië (fiche Minteh, p. 3, CGVS, p. 9). Gezien zijn leeftijd is het niet logisch dat uw vader hem niet eveneens met jullie zou hebben meegestuurd om hem te beschermen.

Verder verklaarde u dat u geen contact meer heeft met uw ouders of broers en zussen omdat u geen telefoonnummer heeft van hen en omdat u niet weet waar ze wonen (CGVS, p. 9). Het is niet aannemelijk dat u uw familie in Somalië niet zou kunnen bereiken. Uw moeder en uw tante in Kenia hadden immers wel elkaars telefoonnummer (CGVS, p. 13). En uw tante in Kenia heeft contact met de familie in België (CGVS, p. 8). Nog blijkt uit uw verklaringen dat er contact was tussen de familie in Somalië en in België, gezien ze in het verleden discussie hadden over het opsturen van geld (CGVS, p. 21). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat u met uw familie geen contact zou kunnen leggen. Bovendien is het niet aannemelijk dat uw familie zich niet meer in het dorp zou bevinden, gezien er geen geloof wordt gehecht aan de problemen die u inroept. Volledigheidshalve kan hieruit worden afgeleid dat u bij terugkeer nog steeds terecht kan bij uw familie.

Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023,

beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Bay te worden beoordeeld.

Bay wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Bay een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Bay is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Bay is gelegen in het zuidwesten van Somalië en vormt samen met Bakool en Lower Shabelle de deelstaat South West. De regio is van groot strategisch en economisch belang voor Somalië. Mede hierdoor is er een sterke aanwezigheid van al-Shabaab in de regio. Bay herbergt een groot aantal overheidsinstallaties en veiligheidstroepen, in het bijzonder in Baidoa, de hoofdstad van de regio die ook als de facto hoofdstad van de South West State fungeert. De situatie in de stad Baidoa, die sinds 2012 bevrijd werd van al-Shabaab, wordt gezien als relatief stabiel hoewel de omgeving van de stad wel onder de invloed van al-Shabaab staat. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Bay, terwijl de overige grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De belangrijkste bron van conflict in Bay is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/ Somalische leger, South West State, AMISOM/ATMIS, Ethiopië en clanmilities. Voor het overige vinden er in de stad Baidoa conflicten plaats tussen clans, pastorale groepen, evenals terugkeerders en gastgemeenschappen over landeigendom, schaarse natuurlijke bronnen (waaronder water) en humanitaire hulp.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Bay in december 2022 1.287.587 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 240 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (185) en in mindere mate explosions/remote violence (38) en violence against civilians (17). De meeste gevechten zijn hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (SNA en de South West Special Police Forces), het Ethiopische leger en de ATMIS-troepen (het Ethiopisch contingent). Onder battles registreert ACLED ook antiterreuroperaties van de Somalische veiligheidsdiensten en interne gevechten tussen verschillende Somalische veiligheidsdiensten. ACLED registreert 254 doden onder dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten en al-Shabaab-strijders. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. In de categorie explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 21 van de 38 geweldincidenten waarbij de groepering IED-, mortier- en granaataanvallen pleegt tegen het SNA, ATMIS en de politie. Twee incidenten zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Daarnaast voeren de Somalische veiligheidsdiensten en partners aanvallen uit op al-Shabaab-doelwitten en zijn onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor de rest van het geweld in deze categorie. Het geweld door explosions/remote violence kost in de regio Bay aan 10 burgers het leven. Het gaat om twee incidenten waarbij al-Shabaab een IED-aanval uitvoert op een theewinkel, één gelegen in de stad Baidoa, de andere in de stad Bardaale. Het geweld gericht tegen burgers (violence against civilians) omvat onder andere gerichte moorden en ontvoeringen door al-Shabaab, incidenten veroorzaakt door Somalische veiligheidsdiensten, voornamelijk schietincidenten met soms een dodelijke afloop, en incidenten die worden toegeschreven aan onbekende gewapende groepen. ACLED registreert 20 burgerdoden in de categorie violence against civilians.

De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en overstromingen ontvluchtten en in een minderheid conflict/onveiligheid, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Bay sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Bay in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Bay een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bay. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*"- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980;
- artikel 3 EVRM;
- artikelen 2 en 3 Anti-folterverdrag;
- artikelen 6 en 7 IVBPR;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);
- de beoordelingsfout."*

- Inconsistente asielmotieven

Verzoekster volhardt in haar verklaringen omtrent haar vrees om door Al Shabaab meegenomen te worden en gedwongen uitgehuwelijkt te worden. Wat betreft de verklaringen van verzoekster bij de aanmelding, dient er op gewezen te worden dat zij amper 13 jaar oud was bij de opstelling ervan en zij nog geen voogd en advocaat toegewezen had gekregen en had zonet een traumatische vlucht meegemaakt. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad. Uit deze rechtspraak blijkt duidelijk dat de aanmeldfiche niet bedoeld is om de vluchtedenen vast te leggen. Om die reden kan de verwerende partij deze fiche niet gebruiken om de geloofwaardigheid van verzoekster in twijfel te trekken. Daarnaast moet worden opgemerkt dat de verklaringen van verzoekster niet wezenlijk afwijken van haar latere verklaringen in de asielprocedure.

In haar aanmelding sprak zij over Al-Shabaab die kinderen ontvoert in haar land van herkomst en over hoe haar vader haar en haar broer liet vluchten. Dit verhaal is consistent met haar latere verklaringen. Bij Dienst Vreemdelingenzaken vertelde zij inderdaad dat haar broer en zij zouden meegenomen worden respectievelijk voor rekrutering en uithuwelijking. Tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft verzoekster opnieuw verteld dat Al Shabaab kinderen ontvoert, meisjes gedwongen worden met hen te trouwen en jongens moeten leren schieten. Dit was de reden waarom zij is gevlucht. Vervolgens vroeg de *protection officer* haar of Al Shabaab haar ook wilde meenemen, waarop zij "nee" antwoordde. Verzoekster legt uit dat zij deze vraag begreep alsof Al Shabaab haar eerder al had meegenomen. Daarom antwoordde zij "nee", waarna zij verduidelijkte welke

meisjes eerder door Al Shabaab waren meegenomen. Toen de *protection officer* haar daarna vroeg of zij ook het risico liep om meegenomen te worden, antwoordde verzoekster "ja". Daarmee heeft zij wel degelijk haar vrees verklaard om door Al Shabaab meegenomen te worden en uitgehuwelijkt te worden. Er is dan ook geen sprake van tegenstrijdigheid tussen haar persoonlijk onderhoud en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het enige punt van verwarring betreft het misverstand waarbij verzoekster dacht dat de *protection officer* vroeg of zij al door Al Shabaab was meegenomen.

Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat verzoekster op het moment van het interview slechts 13 jaar oud was. Het kan dan ook niet aan haar worden verweten dat zij niet meteen adequaat op de vraag antwoordde. Tot slot moet worden opgemerkt dat verzoekster een specifiek dialect van het Somalisch spreekt, waardoor miscommunicaties niet uitgesloten kunnen worden. Er deden zich dan ook enkele miscommunicaties tijdens het persoonlijk onderhoud voor.

- Herkomst van verzoekster

De herkomst van verzoekster wordt niet betwist. Daarnaast heeft verzoekster overtuigende verklaringen afgelegd over de aanwezigheid van Al Shabaab in haar dorp, de wijze waarop Al Shabaab het telefoonnummer van haar vader achterhaald heeft, en enkele incidenten die zich hebben voorgedaan.

- Gedrag van verzoeksters vader

Verder heeft verzoekster nooit verklaard te weten waar haar ouders zich bevonden. Zij verliet Somalië samen met haar broer en had sindsdien geen kennis van de stappen die haar ouders ondernamen om aan het gevaar van Al Shabaab te ontsnappen. Zij verklaarde dan ook dat zij niet wist waar haar ouders waren. Het enige wat zij kon zeggen, was dat haar ouders op het moment van haar vertrek in Misra waren, en dat haar moeder haar meenam, maar vervolgens zou terugkeren naar Misra. Het argument van de verwerende partij, die het opmerkelijk vindt dat de rest van de familie in het dorp bleef, is dan ook ongeldig, aangezien verzoekster dit nooit heeft verklaard en de verwerende partij dit zelf heeft ingevuld. Aangezien verzoekster al vertrokken was, kan er niet worden geoordeeld of haar familie al dan niet zelf is vertrokken of voorzorgsmaatregelen heeft genomen. Bovendien heeft verzoekster inderdaad de informatie doorgekregen dat haar vader werd meegenomen door Al Shabaab, wat haar vrees enkel maar bevestigt.

Wat betreft het feit dat I. niet werd weggestuurd door de vader, stelt verzoekster dat hij nog te jong was. De bestreden beslissing stelt dat haar broer op dat moment elf à twaalf jaar oud was op basis van de fiche NBMV, maar er dient opgemerkt te worden dat verzoekster over de leeftijd van I. bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij zijn leeftijd niet wist, maar dat hij wel jonger was. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud zei verzoekster dat zij de leeftijden van haar broers en zussen niet kan geven. Er staat inderdaad in de fiche NBMV vermeld dat zij bij I. ongeveer 11 jaar aangaf, maar zij gaf als leeftijd van A. eveneens 19 jaar aan. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft zij dit gecorrigeerd en 15 jaar vermeld. De leeftijd die zij voor I. gaf, was dus puur een schatting. Het kan dan ook niet gebruikt worden om haar geloofwaardigheid onderuit te halen. Ook hier houdt de bestreden beslissing geen rekening met de jonge leeftijd van verzoekster ten tijde van haar vlucht en haar verklaringen. Bovendien dient naar bovenvermelde uiteenzetting en rechtspraak inzake het gebruik van fiche NBMV in de procedure verwezen te worden. Verzoekster blijft dan ook bij haar verklaring dat zij en haar oudste broer gevraagd werden om uitgeleverd te worden aan Al Shabaab, omdat zij de oudsten van het gezin waren (wat overigens ook niet betwist werd).

- Contact met familie in Somalië

Verder klopt het inderdaad dat verzoekster haar tante in Kenia contacten had met de familie hier in België. Zij staan niet langer in contact vanwege een ruzie, waardoor zij de tante in Kenia ook niet langer kan contacteren. De tante in Kenia had ook niet gewaarschuwd dat verzoekster naar België zou komen. Verzoekster, die nog maar 14 jaar oud is, wordt overgelaten aan de goede wil van haar familie in België, nu zij zelf geen contactgegevens heeft van haar tante in Kenia. Wat betreft de bewering van de bestreden beslissing over het contact tussen de familie in Somalië en de familie in België, verwijst zij naar de notities van het persoonlijk onderhoud. Bij het nakijken van deze notities blijkt echter duidelijk dat verzoekster sprak over de contacten tussen haar tante in Kenia en de familie in België. Zij verklaarde expliciet dat haar ouders geen contact hadden met de ooms en tantes in België. Dit argument van de bestreden beslissing is dan ook onjuist. Verzoekster verklaarde daarnaast dat zij geen contact heeft met de familie in Somalië omdat zij geen telefoonnummer heeft (doordat zij geen telefoon had) en bovendien ook niet weet waar ze momenteel verblijven. De voogd van verzoekster stelde over de zoektocht naar haar familie op het persoonlijk onderhoud dat zij contact proberen te krijgen met de familie en haar broer proberen te zoeken. De tante vraagt het aan iedereen die haar Kenia gaat om te zoeken in de kampen, de zoektocht is bezig naar verzoeksters broer.

Sinds enkele dagen heeft verzoekster voor het eerst nieuws ontvangen over haar familie. Verzoekster heeft samen met haar voogd contact opgenomen met een man die in Kenia verblijft en hem gevraagd haar familie

op te sporen. Hij is erin geslaagd de maternale tante van verzoekster te vinden. Via haar hebben ze vernomen dat de familie oorspronkelijk naar een locatie in Dansoor is gevlucht en momenteel in een vluchtelingenkamp verblijft. De vader van verzoekster werd door Al Shabaab meegenomen. De maternale tante heeft aangegeven de precieze locatie niet te willen delen, omdat ze niet zeker weet wie de vraag stelt. Daarom werd er een foto van verzoekster naar de man gestuurd. De foto van het vluchtelingenkamp wordt als stuk (stuk 3) toegevoegd, waarop een blauwe tent te zien is met de tekst "*China Aid*". Volgens verschillende bronnen heeft China rond 2015 aanzienlijke hoeveelheden tenten gedoneerd aan Kenia om Somalische vluchtelingen op te vangen. Op basis hiervan wordt vermoed dat verzoeksters moeder, samen met haar kinderen, zich in Kenia bevindt. Dit is echter niet definitief en zal, zodra verzoekster nieuwe informatie ontvangt, via een aanvullende nota worden overgemaakt.

Op basis hiervan dient allereerst het gevaar voor verzoekster, als gevolg van de ontvoering van haar vader, bevestigd te worden. Daarnaast moet worden vastgesteld dat verzoekster geen netwerk meer heeft in het geval van een terugkeer, waardoor zij zich in ernstige mate blootstelt aan het risico om door Al Shabaab te worden meegenomen. Volgens het principe van het hoger belang van het kind en zoals omschreven in het rapport "*Practical guide on the best interest of the child in asylum procedures*" van EASO dient het voordeel van de twijfel in geval van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen toegepast te worden. Op dit moment is de foto die verzoekster van haar moeder kreeg, het enige bewijs dat voor ligt om aan te tonen dat haar vader door Al Shabaab werd meegenomen en haar moeder (en broers en zussen) zich niet langer in het dorp bevinden. Het voordeel van de twijfel dient dan ook toepassing te vinden.

- Onzorgvuldige beoordeling, schending van de onderzoeksplicht en het hoger belang van het kind

Tot slot probeert de bestreden beslissing de geloofwaardigheid van verzoekster te ondermijnen met een zeer summiere argumentatie die aan alle kanten tekortschiet. Er werd geen rekening gehouden met de uiterst jonge leeftijd van verzoekster, namelijk 13 jaar, door eenvoudigweg te stellen dat de verklaringen van verzoekster ongeloofwaardig zijn. Er werd geen rekening gehouden met het principe van het hoger belang van het kind. Verzoekster gaat hier theoretisch op in, alsook op het zorgvuldigheidsbeginsel.

- Gegronde vrees voor een gedwongen huwelijk, de verschillende gevaren waaraan verzoekster zich blootstelt omwille van haar minderjarigheid en gender

Gezien het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekster een gegronde vrees heeft voor vervolging voor haar huwelijksweigering aan Al Shabaab. Verzoekster verwijst naar het EUAA-rapport "*Country Guidance*" van augustus 2023.

Zelfs indien verzoekster haar relaas niet geloofwaardig wordt geacht, dient op basis de neergelegde foto en met inachtneming van het voordeel van de twijfel besloten worden dat verzoekster niet langer over een netwerk beschikt in Somalië. Het EUAA-rapport "*Country Guidance*" van augustus 2023 stelt dat voor kinderen zonder netwerk een gegronde vrees voor vervolging in het algemeen dient aangenomen te worden.

Gelet op de hierboven uiteengezette elementen, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep in geval van terugkeer naar Somalië, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

- Reëel risico op ernstige schade

In subsidiaire orde vraagt verzoekster om de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster is afkomstig uit het dorp Misra, district Dinsoor van de provincie Bay. Dit wordt niet betwist. Verzoekster citeert uit informatie aangaande de huidige veiligheidssituatie aldaar, waaronder het EUAA-rapport "*Country Guidance*" van augustus 2023.

Bijgevolg besluit de EUAA "*Country Guidance*", zoals de bestreden beslissing, dat het niveau van willekeurig geweld een hoog niveau bereikt, waardoor een lager niveau van individuele elementen vereist is om te concluderen dat verzoekster bij terugkeer bloot zal staan aan een reëel risico op ernstige schade. In hoofde van verzoekster zijn verschillende pertinente individuele elementen aanwezig, die ervoor zorgen dat zij een verhoogd risico op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt. Er dient nog opgemerkt te worden dat verzoekster zich nergens anders kan vestigen binnen Somalië.

- De situatie van vrouwen in Somalië

Verzoekster verwijst naar de situatie van vrouwen in Somalië. Zij citeert uit het Algemeen Ambtsbericht van juni 2023. Zij staan bloot aan gendergerelateerd geweld, met een gebrek aan beschermingsmaatregelen hiertegen, en worden achtergesteld op sociaal en politiek vlak. Deze informatie wordt ook onderbouwd door

de “*Eligibility Guidelines*” van UNHCR van mei 2010 met betrekking tot Somalië. In deze “*Guidelines*” wordt gesteld dat vrouwen in het algemeen een groot risico lopen op vervolging gebaseerd op gendergerelateerd geweld.

Ten eerste, worden de genderongelijkheden gereflecteerd in de aard van het geweld waaraan vrouwen en meisjes blootstaan binnen gewapende conflicten. Vrouwen lopen een hoger risico op psychische gevolgen van oorlog, in het bijzonder door het risico op gendergerelateerd geweld, hetgeen op zijn beurt dan weer gelinkt wordt aan mentale gezondheidsproblemen. Dit alles zorgt ervoor dat verzoekster zich, als vrouw in een kwetsbare positie zal bevinden. Zij staat namelijk meer dan anderen bloot aan willekeurig geweld, i.e. gendergerelateerd geweld in conflicten, en deze dreiging heeft een impact op haar mentale gezondheid, waardoor zij een verhoogd risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten tweede, loopt verzoekster ook een groter risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, daar zij als vrouw een reëel risico loopt op gendergerelateerd geweld. Bovendien heeft verzoekster geen man die haar kan beschermen.

- Terugkeer na een lang verblijf en integratie in het Westen

Verzoekster heeft in maart 2024 Somalië verlaten, zo'n jaar geleden, en kwam in mei 2024 in België aan. Dit betekent dat verzoekster gedurende een jaar niet meer in aanraking is gekomen met het leven in Somalië maar is geïntegreerd in een geheel nieuwe samenleving met een eigen waardensysteem. Daardoor kan het voor haar een uitdaging worden om zich naderhand opnieuw in te passen in andere bestaande, of intussen sterk gewijzigde, maatschappelijke structuren (zoals de Somalische). Ze dreigen rituelen en gewoontes te vergeten omdat de (Belgische, westerse) maatschappij waarin ze leefden andere regels kende.

Ten eerste, zorgt het lange verblijf in België van verzoekster dat het voor haar moeilijker zal zijn om opnieuw te integreren in de Somalische samenleving en zich aan te passen aan de aldaar geldende normen om ernstige schade te voorkomen. Daarbij dient benadrukt te worden dat zij in een regio leeft met een zeer volatiele veiligheidssituatie en een grote aanwezigheid van Al Shabaab. De beschikbare informatie onderbouwt het risico om vervolgd te worden, dan wel op ernstige schade op grond van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, in Al Shabaab gecontroleerde gebieden (en zelfs in de door de overheid gecontroleerde gebieden). Verzoekster citeert uit landeninformatie en rechtspraak van het EHRM.

Gelet op de beschikbare informatie en de individuele elementen, namelijk verzoekster haar kwetsbaarheid en lang verblijf in de Belgische samenleving, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoekster een verhoogd reëel risico bestaat dat zij blootgesteld zal worden aan ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Ten tweede, zorgt haar lang verblijf in het Westen ook voor een beperking van haar aanpassingsvermogen. Zij is niet langer gewend aan een leven waarbij zij constant op haar hoede dient te zijn en signalen dient te ontvangen en analyseren om het risico op geweld in te schatten en hierop te anticiperen. Verzoekster is niet meer gewend aan het dagelijkse leven in haar turbulente regio en is de gedragingen die zijn dient te stellen om geweld te voorkomen, ontwend. Zij loopt bijgevolg een verhoogd reëel risico op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

- Verzoeksters minderjarigheid

Er dient gewezen te worden op het feit dat verzoekster amper 14 jaar oud is. Haar jonge leeftijd zorgt er ten eerste voor dat het voor verzoekster moeilijker is dan voor volwassenen om het gevaar in te schatten en zich aan te passen om ernstige schade te voorkomen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat kinderen disproportioneel geraakt worden in gewapende conflicten. Verzoekster verwijst naar rapporten dienaangaande.

Daarnaast dient, uitgaande van het hogere belang van het kind en het daaraan gekoppelde voordeel van de twijfel met betrekking tot het ontbreken van een netwerk in haar regio van herkomst, in overweging te worden genomen dat verzoekster geen steun heeft van haar familie om haar te beschermen in het gewapend conflict.

Op dit moment is het voor verzoekster heel moeilijk om bewijs voor te leggen dat haar moeder en broers en zussen in een vluchtelingenkamp zijn en haar vader werd meegenomen door Al Shabaab. De foto's van het kamp en de familie die werden neergelegd zijn het enige bewijs dat momenteel voorhanden is. Zoals omschreven in het rapport “*Practical guide on the best interest of the child in asylum procedures*” van EASO dient het voordeel van de twijfel in geval van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen toegepast te worden. In tegenstelling tot Somalië, heeft verzoekster alhier wel een netwerk.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift een foto van de familie van verzoekster in een vluchtelingenkamp in Kenia (stuk 3).

3.1.3. De commissaris-generaal legt een nota met opmerkingen neer. Hierin stelt hij dat het middel ongegrond is.

3.1.4. In een aanvullende nota van 29 september 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het UNHCR-rapport "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023;
- het EUAA-rapport "*Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*" van februari 2023;
- het EUAA-rapport "*Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*" van 17 mei 2023;
- de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie (update)*" van Cedoca van 25 maart 2025.

3.1.5. In een aanvullende nota van 1 oktober 2025 voegt verzoekster stukken toe om haar verwestering aan te tonen en haar vrees voor vervolging omwille van het risico op herhaalde genitale verminking.

Zij legt de volgende documenten neer:

- attest school Institut Sainte-Claire van 12 september 2025 (stuk 1);
- attest aanwezigheid "*Ecole des devoirs*" van 11 september 2025 (stuk 2);
- getuigenis leerkracht Frans S.W. (stuk 3);
- getuigenis leerkracht religie J.A. (stuk 4);
- getuigenis leerkracht Frans W.M. (stuk 5);
- getuigenis leerkracht wetenschappen E.B.S. (stuk 6);
- getuigenis opvoeder H.A. (stuk 7);
- attest verlenging DASPA (stuk 8);
- attest VGV type 2 (stuk 9).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Het loutere feit dat verzoekster bij het invullen van de NMBV-fiche niet werd bijgestaan door een advocaat of voogd, is op zich niet van die aard om aan te tonen dat de weergave van verzoeksters verklaringen in deze fiche onjuist zouden zijn. De Raad merkt hierbij op dat nergens uit kan worden afgeleid dat de loutere afwezigheid van een voogd die verzoekster vertegenwoordigt tijdens het invullen van de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling ertoe zou leiden dat haar verklaringen niet aan haar kunnen worden tegengeworpen. Uit het verdere verloop van de procedure blijkt dat verzoekster ook op 25 juli 2024 werd ondervraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op 2 december 2024 tijdens een persoonlijk onderhoud, zodat verzoeksters leeftijd telkens 13 jaar was en dus niet wezenlijk anders is dan bij haar aanmelding. Verzoekster brengt aldus geen concrete en pertinente elementen bij die ertoe zouden nopen om deze fiche buiten de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming te houden.

De Raad merkt verder op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoeksters minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoekster kreeg een voogd toegewezen op 23 mei 2024, die verzoekster kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 14; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van haar verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoekster, die werd bijgestaan door haar voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat zij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat haar gepaste vragen werden gesteld.

Minstens toont verzoekster niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met haar minderjarigheid.

De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoekster minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoekster.

In zoverre verzoekster verwijst naar het hoger belang van het kind en het daaraan gekoppelde voordeel van de twijfel, benadrukt de Raad dat verzoeksters minderjarigheid haar niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoeksters minderjarigheid. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat traumatische ervaringen, alsook de onzekerheid waarin een jonge asielzoekster zich bevindt, leiden tot problematisch gedrag. Verzoekster heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met haar verzoek om internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende de redenen die haar ertoe gebracht hebben haar land van herkomst te verlaten. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die zij aflegt met betrekking tot de vervolgingsfeiten die zij poneert in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoekster geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

In zoverre verzoekster wijst op haar jonge leeftijd is de Raad van oordeel dat zelfs van een jong persoon redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake de door haar aangevoerde vervolgingsfeiten.

Waar verzoekster aanvoert dat zij een specifiek Somalisch dialect spreekt waardoor miscommunicaties tijdens het persoonlijk onderhoud niet uitgesloten kunnen worden, wijst de Raad erop dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. In het verzoekschrift wordt immers maar een misverstand aangevoerd - over verzoeksters vader zijn bron van inkomsten - dat dan nog onmiddellijk werd uitgeklaard (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 20). Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoekster opgeworpen vermeende vertaalproblemen of misverstanden geenszins een verklaring kunnen vormen voor haar ongeloofwaardige verklaringen.

Verzoekster voert aldus, na een grondige lezing van het verzoekschrift, geen dienstige argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan de volgende pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing, waardoor haar gedwongen rekrutering en gedwongen huwelijk onvoldoende aannemelijk worden geacht:

"Om te beginnen zijn uw verklaringen over uw asielmotieven inconsistent. Zo verklaarde u bij uw aankomst in België dat Alshabaab langs de koranschool kwam om de namen te noteren van kinderen vanaf twaalf om hen vervolgens mee te nemen. Uw neef dreigde zo meegenomen te worden door Alshabaab. Toen hij wegliep werden uw oom en tante door Alshabaab opgepakt. Daarop besloot uw vader op een nacht dat u en uw broer moesten vluchten (fiche Minteh, p. 5). Bij de DVZ verklaarde u dat Alshabaab u wilden uithuwelijken en uw broer wilden rekruteren, u vermeldde niets over uw neef (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd om uw asielmotieven uit de doeken te doen, verklaarde u dat Alshabaab meisjes meeneemt om te trouwen en jongens om te leren schieten. Gevraagd of ze de ook met u van plan waren, antwoordde u van niet, maar dat ze wel de buurmeisjes zouden meenemen (CGVS, p. 12). Pas toen u daarna opnieuw gevraagd werd of u zelf een risico liep om meegenomen te worden door Alshabaab, antwoordde u dat ze aan uw vader vroegen om u en uw broer te brengen. Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Bovendien moet worden opgemerkt dat u, toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen over uw neef en zijn ouders, enkel antwoordde dat dat niet klopt (CGVS, p. 14). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan de

tegenstrijdigheden niet uitklaren. Dat u er niet in slaagde om coherente en consistente verklaringen af te leggen over de redenen waarom u uw land ontvluchtte, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder is het opmerkelijk dat uw vader u en uw broer zou wegsturen en hij samen met uw moeder en de rest van het gezin in uw dorp bleef wonen (CGVS, p. 7). Uw vader moet immers toch geweten hebben dat hij zichzelf en de rest van het gezin in gevaar bracht door het negeren van de orders van Alshabaab.

U zegt bovendien zelf dat vaders niet zo maar kunnen weigeren om hun kinderen af te geven omdat ze dan worden opgepakt (CGVS, p. 13).

Het gedrag van uw vader doet dan ook verdere twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarbij wordt opgemerkt dat uw broer I. rond de elf à twaalf jaar oud zou zijn geweest bij uw aankomst in België en hij achterbleef bij uw gezin in Somalië (fiche Minteh, p. 3, CGVS, p. 9). Gezien zijn leeftijd is het niet logisch dat uw vader hem niet eveneens met jullie zou hebben meegestuurd om hem te beschermen.

Verder verklaarde u dat u geen contact meer heeft met uw ouders of broers en zussen omdat u geen telefoonnummer heeft van hen en omdat u niet weet waar ze wonen (CGVS, p. 9). Het is niet aannemelijk dat u uw familie in Somalië niet zou kunnen bereiken. Uw moeder en uw tante in Kenia hadden immers wel elkaars telefoonnummer (CGVS, p. 13). En uw tante in Kenia heeft contact met de familie in België (CGVS, p. 8). Nog blijkt uit uw verklaringen dat er contact was tussen de familie in Somalië en in België, gezien ze in het verleden discussie hadden over het opsturen van geld (CGVS, p. 21). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat u met uw familie geen contact zou kunnen leggen. Bovendien is het niet aannemelijk dat uw familie zich niet meer in het dorp zou bevinden, gezien er geen geloof wordt gehecht aan de problemen die u inroept. Volledigheidshalve kan hieruit worden afgeleid dat u bij terugkeer nog steeds terecht kan bij uw familie."

Waar verzoekster aanvoert dat bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming rekening diende te worden gehouden met het hoger belang van het kind, sluit de Raad zich aan bij dit beginsel door bijzondere aandacht te besteden aan haar leeftijd, haar persoonlijke ontwikkeling en identiteitsvorming in België als jong meisje en haar (familiaal) netwerk hier.

Verzoekster heeft ter ondersteuning van haar beroep verschillende schriftelijke getuigenissen neergelegd ter staving van haar verwestering, afkomstig van haar leerkrachten van de school waar zij momenteel is ingeschreven. Uit deze stukken blijkt dat zij sinds haar aankomst in België een regelmatige, gemotiveerde en serieuze leerlinge is. Zij toont een actieve inzet in haar studies, onderscheidt zich door ernst en volharding, en neemt consequent deel aan de lessen met een nieuwsgierige geest en een uitgesproken wil om te leren. Ondanks haar nog aanwezige taalkundige beperkingen heeft zij merkbare vooruitgang geboekt, met name in het Frans, en zet zij zich actief in om haar kennis verder te ontwikkelen.

Daarnaast geven de getuigenissen aan dat verzoekster zich zonder moeilijkheden heeft geïntegreerd in de klasgroep, goede sociale relaties onderhoudt met haar klasgenoten en door hen wordt geapprecieerd. Zij neemt actief deel aan schoolactiviteiten en toont interesse in wetenschappelijke vakken, wat volgens de leerkrachten getuigt van haar intellectuele nieuwsgierigheid en haar wens om zich academisch verder te ontwikkelen. In de lessen godsdienst of levensbeschouwing deelt zij haar mening, maar luistert zij met respect en empathie naar anderen. Verzoekster wordt omschreven als een rustige, aandachtige en plichtsbewuste leerlinge die haar taken nauwgezet uitvoert en een duidelijke wil tot integratie en persoonlijke ontwikkeling vertoont.

Het staat aldus vast dat verzoekster in België een netwerk heeft. De commissaris-generaal stelde echter terecht in zijn nota met opmerkingen dat verzoekster geen duidelijke en verifieerbare informatie verschaft over haar familie die in Kenia zou verblijven. Volgens haar verklaringen zou een man in Kenia haar maternale tante hebben opgespoord, waarna zij via deze tante vernomen zou hebben dat haar familie zich in een vluchtelingenkamp bevindt. De maternale tante weigerde echter de exacte locatie te delen, waardoor de oorsprong en betrouwbaarheid van deze informatie onzeker blijven. Eveneens wordt de beweerde ontvoering van haar vader door Al-Shabaab niet onderbouwd, waardoor dit als een loutere bewering wordt beschouwd. De twee neergelegde foto's waarop een haar familie in een vluchtelingenkamp in Kenia zou afbeelden, bieden geen objectief bewijs. Dergelijke privéfoto's ontberen objectieve bewijswaarde daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Dat China rond 2015 tenten heeft gedoneerd aan Kenia om Somalische vluchtelingen op te vangen, betreft ongestaafde bewering. Aldus is dit geen element dat een andere beoordeling toelaat.

Gelet op deze vaststellingen maakt verzoekster aldus niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Somalië niet meer over een netwerk zou beschikken. Dat verzoekster hier een netwerk heeft, geeft haar geen automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar zij geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou

blijken dat er omwille van haar familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in haar hoofdte zou bestaan.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat verzoekster slechts sinds mei 2024 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoekster op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat zij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Verzoekster was 13 jaar oud toen zij uit Somalië is vertrokken in maart 2024. Hieruit kan worden afgeleid dat zij in Somalië reeds in zekere mate gevormd was naar de Somalische waarden en normen. Uit de stukken die verzoekster neerlegt in haar aanvullende nota, alsook alle andere elementen die aanwezig zijn in het dossier, blijkt verder geenszins dat haar verblijf en ervaring in Europa haar op zulke wijze hebben beïnvloed dat zij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die haar op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn.

Verzoekster bevestigt met het medische attest dat zij neerlegt in haar aanvullende nota van 1 oktober dat zij VGV type 2 heeft ondergaan. Zij benadrukt in haar aanvullende nota haar vrees om herbesneden te worden. Verzoekster biedt echter geen zicht op haar persoonlijke situatie in Somalië en of zij nog contact heeft met haar familie, waardoor zijn niet duidelijk maakt wie haar onder dwang zal willen laten herbesnijden bij een terugkeer. Derhalve liggen er *in casu* goede redenen voor in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van een herhaalde, gedwongen vrouwelijke genitale verminking.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekster herhaalt dat zij geen netwerk meer heeft in Somalië, verwijst de Raad naar wat eerder reeds werd uiteengezet.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoekster in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad de motivering van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat deze beoordeling van de bestreden beslissing in de lijn ligt van de recente landeninformatie, namelijk de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie*" van Cedoca van 25 maart 2025, gevoegd in de aanvullende nota van de commissaris-generaal.

In zoverre verzoekster nog wijst op het wijdverspreid geweld tegen en discriminatie van meisjes en vrouwen in Somalië, al dan niet samen genomen met haar verblijf in België sinds mei 2024, maakt zij hiermee evenmin aannemelijk dat zij louter omwille van haar profiel en haar aanwezigheid in Somalië zou dreigen te worden gevisieerd. Verzoekster dient deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken, doch blijft hierbij in gebreke.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP